

Collectie, van/voor

verspreid via publiciteitskaders in de provincie Antwerpen, is een kunstwerk van de Nederlandse kunstenaar **Willem Oorebeek** (1953, Pernis) en de jonge grafisch ontwerper **Amina Saâdi** (1991, Brussel).

De aard en het materiaal van de poster voeren het weg van de museumzaal of de galerie. Ze brengen het naar de straat, naar het drukbezochte publieke terrein waar kunst niet altijd makkelijk tot zijn recht komt. Commerciële boodschappen, gebods- en verbodstekens, decoratieve elementen: het strijdt er allemaal om aandacht, in dikke lagen op elkaar. Voor eventjes, om meteen vervangen te worden door nieuwe snippers informatie, met nieuwe betekenissen. Bovendien zijn wij ook op straat niet altijd echt 'aanwezig': meestal voert onze smartphone ons mee naar nog méér beeld, nog méér tekst. Posters maken dus deel uit van die voortdurend veranderende, onvoorspelbare stroom die de stedelijke ruimte is.

Meestal kondigen posters een (cultureel) evenement aan: er staat iets te gebeuren, en u bent uitgenodigd. Of ze vragen: we verkopen – koopt u? Ze doen dat zo efficiënt mogelijk, want de concurrentie is groot.

Deze niet. Deze poster moet op straat alleen voor zichzelf spreken. Willem Oorebeek vertrekt voor zijn werken vanuit grafische technieken en werkwijzen (zoals ordening, compositie, druk, ...) binnen de communicatieve media. Hij zet ze in als richtingaanwijzers voor de vorm van zijn werk, maar ook als het onderwerp ervan. De geschreven of gedrukte taal is immers ook een *beeld*, met een specifieke verhouding tot de werkelijkheid, en tot onze waarneming daarvan.

Deze poster is dus geen verleiding of oproep, maar een open vraag. Maar is dit kunstwerk wel zichtbaar zo, op straat?

Lucienne

Het schilderij dat hier deel uitmaakt van het werk van Oorebeek en Saâdi, is 'Lucienne'. Het werd geschilderd door de Antwerpenaar Pieter Rottie, vermoedelijk in 1938. Het behoort tot de collectie van de Provincie Antwerpen. Het schilderij is, net als de poster en net als de rest van de verzameling, moeilijk zichtbaar in de publieke ruimte.

Het Departement Cultuur van de provincies verdwijnt. Er werd besloten dat de provinciebesturen zich alleen nog op grondgebonden zaken zullen toeleggen, vanaf 2018. Daarmee verdwijnt ook de huidige vorm van het beheer van de provinciale kunstverzameling en moet de provincie Antwerpen zich als eigenaar buigen over de toekomst ervan.

PILOOT-PROJECT: KUNST ALS DENK- OEFENING

In 2015 startte de Provincie Antwerpen met het pilootproject "Kunst in opdracht – Meer dan object". Dit initiatief van de Kunstcel van de Vlaamse Gemeenschap heeft als doel lokale overheden actief te laten onderzoeken hoe ze kunnen komen tot de beste artistieke ingrepen in de publieke ruimte. De provincie Antwerpen nam de handschoen op en denkt daar samen met kunstenaars en curatoren over na.

De voorlopige resultaten van het onderzoek vindt u allemaal op: www.collectieprovincie-antwerpen.be

Hiér geven we u voor het eerst een inkijk in de letterlijke en figuurlijke achterkant van het kunstwerk. Zoals de achterkant van een schilderij vaak belangrijke informatie bevat over het werk, kan u hier iets gelijkaardigs vinden. Immers: aan alles wat getoond wordt, elke presentatie, gaat een uitwisseling vooraf. Tussen de kunstenaars, tussen de initiatiefnemers. En hopelijk straks ook tussen u en ons.

De volgende tekst is een fragment uit de briefwisseling van curator **Pieternel Vermoortel** aan kunstenaar **Willem Oorebeek**:

Beste Willem,

Een paar maanden geleden kreeg ik de vraag om aan de slag te gaan met de collectie van de provincie Antwerpen.

Het is een uitdaging op zijn minst. De collectie telt meer dan 2300 items uit verschillende perioden en is verzameld over een tijdsperiode van meer dan 40 jaar. Het is een historisch gegroeide en vrij heterogene kunstcollectie, die wordt beheerd door het Departement Cultuur. Het overgrote deel van de collectie werd de voorbije veertig jaar verzameld door middel van jaarlijkse aankopen, aangevuld met schenkingen en legaten. De nadruk ligt op kunst uit de tweede helft van de 20ste eeuw, hoewel er soms ook ouder werk werd aangekocht, of, in geval van een schenking, werd aanvaard. Een beperkt aantal werken dateert uit de 19de eeuw en een enkel stuk uit de 18de eeuw.

Uit de samenstelling van de collectie kunnen we afleiden hoe de provincie als overheidsinstelling over zichzelf denkt; welke publieke verantwoordelijkheden ze wil en kon opnemen, hoe de provincie evolueerde in de tijd. Zo zien we dat de klemtoon van de collectie ligt op kunst uit de provincie Antwerpen of een beeld wil geven van de kunstproductie uit de provincie Antwerpen. Ze weerspiegelt de positie en ambities van de provincie met betrekking tot identiteitsvorming, representatie en geschiedschrijving.

Zoals je misschien weet – en hier wordt het interessant voor jou – is de provincie door de huidige politieke veranderingen (centraliseren en lokaliseren) niet langer bevoegd om actief te verzamelen en dit heeft implicaties op het denken over de collectie – hiaten in de collectie kunnen niet langer worden ingepast, de identiteit van de provincie doorheen de collectie kent dus een stilstand.

Het project dat hier op tafel ligt, neemt dus als vertrekpunt de 'publieke functie en verantwoordelijkheid van en voor deze collectie' vanuit deze particuliere positie. De vraag die namelijk vaak gesteld wordt aan een publieke collectie is die van openbaarheid: is de collectie toegankelijk, is ze zichtbaar, reist ze, zijn de individuele werken te bezichtigen, hoe zien we ze en waar?

Als openbaarheid te verstaan is in termen van toegankelijkheid dan is de vraag of de collectie wel toegankelijk wordt door ze openbaar te presenteren. Het voorstellen van de collectie als één enkel beeld, of als enkelvoudige identiteit, is het voorbijgaan aan het fysieke van de collectie. Dit element is terug te vinden in de keuze van het *format* van ons project: de posters, de display. De volledige collectie gaat dus undercover door ze hyperpubliek te presenteren.

Het verspreiden van de collectie door ze publiek te distribueren garandeert natuurlijk niet dat ze toegankelijk is. Wat mij interesseert, is hoe we door mechanismes van kijken, van perceptie, de collectie kunnen activeren. Dus niet vanuit het openbare maar vanuit de private sfeer de rol van deze collectie te denken, of zelfs in te zetten om na te gaan hoe we 'een publieke vorm' kunnen denken doorheen de collectie. En net op die tweestrijd had ik graag samen met jou gewerkt. Jouw reflecties rond de representatieve kracht van beeldmateriaal, het inherente werken doorheen reproductie en de materialiteit van het beeld binnen je werk, maken me nieuwsgierig naar jouw kijk op het beeld van de collectie.

Met vriendelijke groet,
Pieternel

KUNST IN EEN NIEUW PRO- VINCIE- HUIS

In het najaar van 2018 nemen de medewerkers van de provincie Antwerpen het nieuwe provinciehuis in gebruik. Het innovatieve gebouw is een ontwerp van Xaveer De Geyter (XDGA architecten). Onder meer dankzij de toepassing van duurzame verwarmings- en koeltechnieken is dit gebouw op het vlak van passiefbouw het neusje van de zalm. Bovendien komt het provinciehuis te midden van een splinternieuw aangelegd publiek park te liggen. De parkeergarage gaat volledig ondergronds, waardoor op het grondniveau plaats vrijkomt voor een publieke groene zone, die aansluit bij het Harmonie- en Albertpark.

Zowel in het gebouw als in het omringende park zal ruim plaatsgemaakt worden voor beeldende kunst. Een eerste realisatie is de herintegratie van de gestaureerde kinetische sculptuur van Pol Bury, die jarenlang het voormalige provinciehuis sierde én markeerde. Deze sculptuur maakt echter deel uit van een uitgebreide kunstcollectie die een kleine 2500 objecten omvat en die sinds het begin van de jaren 1970 werd uitgebouwd.

De vraag of en hoe deze kunstwerken in het nieuwe provinciehuis dienen te worden geïntegreerd vormt het onderwerp van een pilootproject dat door de Vlaamse Gemeenschap werd uitgeschreven. Over een periode van drie jaar worden door de provincie Antwerpen verschillende artistieke projecten opgestart in de publieke ruimte. Het project wordt ondersteund door het Middelheimmuseum van de stad Antwerpen en wordt vormgegeven door curator Pieternel Vermoortel en kunstenaar Nico Dockx.

OVER HET KUNST- WERK Collectie, van/voor, Willem Oorebeek, 2016

Collectie van/voor is een werk van Willem Oorebeek in samenwerking met grafisch vormgever Amina Saâdi. Willem Oorebeek vertrekt van de reproductie van 'Lucienne' door Pieter Rottie en bijhorende tekst uit de overzichtscatalogus van de provinciale kunstcollectie. Hij is niet zozeer geïnteresseerd in de particuliere schilder Kunstige kwaliteiten van het schilderij, noch in de letterlijke inhoud van de tekst, maar wel in wat er gebeurt met de tonaliteit van beeld en tekst doorheen reproductie, distributie en mediatie. De keuze voor het portret van een jong blond meisje is een voorbode voor de verandering van betekenisreferenties – het meisje lijkt te staren en reflecteert zo de toeschouwer in haar blik. En net zo weerspiegelt de tonaliteit van de tekst het zelfbeeld van de provincie eerder dan de materialiteit van de collectie.

Collectie, van/voor is door de schaalverandering en het opnemen van beeld en tekst in een spel van reproductie en drukprocedé te beschouwen als een palimpsest. Het is een nieuwe ruimte die niet langer in relatie staat tot het oorspronkelijke schilderij en zijn maker, maar tot het beeld van de collectie en zijn tijdelijke verspreiding in de provincie, tussen alle andere wervende beelden. Het werk kent dus twee werelden, een wereld van open analyse in de materialiteit van de reproductie en de impact hiervan op onze leefwereld en het beeld van de collectie. Maar ook een gesloten aspect waar het beeld terug in zichzelf sluit en een mysterieuze aantrekkingskracht uitoefent, maar zijn oorsprong niet langer vrijgeeft. Nu houden we echter terug een reproductie in onze handen. Het beeld is aangepast, de titel behouden en een tekst die het werk plaatst binnen de werking van de collectie geschreven, ...

Willem Oorebeek

(PERNIS, NEDERLAND, 1951) woont en werkt in Brussel. Hij studeerde aan de academie in Rotterdam. Hij is verantwoordelijk voor het residentieprogramma van het centrum voor hedendaagse kunst Wiels in Brussel. Oorebeek doceerde aan de Jan van Eyck Academie in Maastricht, De Ateliers in Amsterdam en de Hochschule für bildende Künste in Hamburg en was gastprofessor aan de Universität für angewandte Kunst in Wenen. Zijn werk werd getoond in talrijke solo- en groepstentoonstellingen in onder meer Yale Union, Southeast Portland (2015), Marres, Maastricht (2013), Generali Foundation, Wenen (2011), Culturgest, Lissabon (2008), S.M.A.K., Gent (2006), Badischer Kunstverein, Karlsruhe (2004). Hij stelde tentoon in het Nederlands paviljoen voor de 47ste Biënnale van Venetië (1997).

Amina Saâdi

(BRUSSEL, 1991) woont en werkt in Brussel. Zij studeerde grafische vormgeving aan het KASK in Gent. Maatschappelijke vraagstukken en menselijke relaties staan centraal in haar praktijk. In haar meest recente project Versailles City, een tweejarig project in een sociaal woningbouwproject in Neder-Over-Heembeek, focust ze op de stad en haar inwoners. Het project bevraagt concepten als grondgebied, gemeenschap, persoonlijke en collectieve identiteit.

Pieter Rottie

(ANTWERPEN 1895 – 1946) genoot zijn opleiding tot kunstschilder aan de Antwerpse academie. Eind jaren 1920 sluit hij zich aan bij de groep Moderne Kunst, waar onder meer ook Gerard Baksteen, Ernest Albert, Paul Joostens, Franck Mortelmans, Edmond Van Dooren en Albert Poels deel van uitmaken.

Rottie evolueert echter vrij snel naar een heel eigen, eerder klassieke maar toch zeer herkenbare stijl, die vooral tot uiting komt in zijn portretten. Rotties beperkte oeuvre – uit onvrede over de kwaliteit van zijn werk vernielt hij veel van zijn eigen schilderijen en tekeningen – was ook tijdens zijn leven slechts bij weinigen bekend. Hij kiest bewust voor het isolement van de Kalmthoutse Heide, waar hij een kleine modernistische woning laat bouwen voor zijn gezin.

Vijf jaar voor zijn dood wordt hij aangesteld aan de Antwerpse academie en keert hij terug naar zijn geboortestad. Hij overlijdt er op 51-jarige leeftijd. Zijn naam leeft vandaag voort in de Pieter Rottiestraat, een kort stukje asfaltbaan op het Kiel in Antwerpen dat de Emiel Vloorsstraat verbindt met de wijk achter de befaamde woonblokken van Renaat Braem.

COLOFON
BEELD WILLEM OOREBEK, AMINA SAADI, PIETER ROTTIE
TEKSTEN PIETERNEL VERMOORTELT, SARA WEYNS, BOB DAEMS, MARCEL DE COCK
COPYRIGHT BIJ DE KUNSTENAARS EN DE AUTEURS, DECEMBER 2016
VORMGEVING BEELDZORG
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER WALTER RYCCOART,
PROVINCIEBESTUUR ANTWERPEN, KONINGIN ELISABETHLEI 22, 2018 ANTWERPEN

 Provincie Antwerpen www.collectieprovincieantwerpen.be

I.s.m. Middelheimmuseum | Vlaamse Gemeenschap | Vlaams Bouwmeester | Kunstenpunt

Collectie, van/voor

verspreid via publiciteitskaders in de provincie Antwerpen, is een kunstwerk van de Nederlandse kunstenaar Willem Oorebeek (1953, Pernis) en de jonge grafisch ontwerper Amina Saâdi (1991, Brussel).

Collectie van/voor

De aard en het materiaal van de poster voeren het weg van de museumzaal of de galerie. Ze brengen het naar de straat, naar het drukbezochte publieke terrein waar kunst niet altijd makkelijk tot zijn recht komt. Commerciële boodschappen, gebods- en verbodstekens, decoratieve elementen: het strijdt er allemaal om aandacht, in dikke lagen op elkaar. Voor eventjes, om meteen vervangen te worden door nieuwe snippers informatie, met nieuwe betekenissen. Bovendien zijn wij ook op straat niet altijd echt ‘aanwezig’: meestal voert onze smartphone ons mee naar nog méér beeld, nog méér tekst. Posters maken dus deel uit van die voortdurend veranderende, onvoorspelbare stroom die de stedelijke ruimte is.

Meestal kondigen posters een (cultureel) evenement aan: er staat iets te gebeuren, en u bent uitgenodigd. Of ze vragen: we verkopen - koopt u? Ze doen dat zo efficiënt mogelijk, want de concurrentie is groot.

Deze niet.

Deze poster moet op straat alleen voor zichzelf spreken. Willem Oorebeek vertrekt voor zijn werken vanuit grafische technieken en werkwijzen (zoals ordening, compositie, druk, ...) binnen de communicatieve media. Hij zet ze in als richtingaanwijzers voor de vorm van zijn werk, maar ook als het onderwerp ervan. De geschreven of gedrukte taal is immers ook een *beeld*, met een specifieke verhouding tot de werkelijkheid, en tot onze waarneming daarvan.

Deze poster is dus geen verleiding of oproep, maar een open vraag. Maar is dit kunstwerk wel zichtbaar zo, op straat?

Collectie van/voor

Lucienne

Collectie van/voor

Het schilderij dat hier deel uitmaakt van het werk van Oorebeek en Saâdi, is ‘Lucienne’. Het werd geschilderd door de Antwerpenaar Pieter Rottie, vermoedelijk in 1938. Het behoort tot de collectie van de Provincie Antwerpen. Het schilderij is, net als de poster en net als de rest van de verzameling, moeilijk zichtbaar in de publieke ruimte. Het Departement Cultuur van de provincies (niet alleen in Antwerpen, maar overal in Vlaanderen) verdwijnt. Er werd besloten dat de provinciebesturen zich alleen nog op grondgebonden zaken zullen toeleggen, vanaf 2018. Daarmee verdwijnt ook de huidige vorm van het beheer van de provinciale kunstverzameling en moet de provincie Antwerpen zich als eigenaar buigen over de toekomst ervan.

Pilootproject: kunst als denkoefening

Collectie van/voor

In 2015 startte de Provincie Antwerpen met het pilootproject “Kunst in Opdracht – Meer dan Object”. Dit initiatief van de Kunstcel van de Vlaamse Gemeenschap heeft als doel lokale overheden actief te laten onderzoeken hoe ze kunnen komen tot de beste artistieke ingrepen in de publieke ruimte.

De provincie Antwerpen nam de handschoen op en denkt daar samen met kunstenaars en curatoren over na.

De - telkens voorlopige - resultaten van het onderzoek vindt u allemaal op www.collectieprovincieantwerpen.be

Collectie van/voor

Hiér geven we u voor het eerst een inkijk in de letterlijke en figuurlijke achterkant van het kunstwerk. Zoals de achterkant van een schilderij vaak belangrijke informatie bevat over het werk, kan u hier iets gelijkaardigs vinden. Immers: aan alles wat getoond wordt, elke presentatie, gaat een uitwisseling vooraf. Tussen de kunstenaars, tussen de initiatiefnemers. En hopelijk straks ook tussen u en ons.

Collectie van/voor

De volgende tekst is een fragment uit de briefwisseling van curator Pieternel Vermoortel aan kunstenaar Willem Oorebeek:

Beste Willem,

Een paar maanden geleden kreeg ik de vraag om aan de slag te gaan met de collectie van de provincie Antwerpen.

Collectie van/voor

Het is een uitdaging op zijn minst. De collectie telt meer dan 2300 items uit verschillende perioden en is verzameld over een tijdsperiode van meer dan 40 jaar. Het is een historisch gegroeide en vrij heterogene kunstcollectie, die wordt beheerd door het Departement Cultuur. Het overgrote deel van de collectie werd de voorbije veertig jaar verzameld door middel van jaarlijkse aankopen, aangevuld met schenkingen en legaten. De nadruk ligt op kunst uit de tweede helft van de 20ste eeuw, hoewel er soms ook ouder werk werd aangekocht, of, in geval van een schenking, werd aanvaard. Een beperkt aantal werken dateert uit de 19de eeuw en een enkel stuk uit de 18de eeuw.

Collectie van/voor

Uit de samenstelling van de collectie kunnen we afleiden hoe de provincie als overheidsinstelling over zichzelf denkt; welke publieke verantwoordelijkheden ze wil en kon opnemen, hoe de provincie evolueerde in de tijd. Zo zien we dat de klemtoon van de collectie ligt op kunst uit de provincie Antwerpen of een beeld wil geven van de kunstproductie uit de provincie Antwerpen. Ze weerspiegelt de positie en ambities van de provincie met betrekking tot identiteitsvorming, representatie en geschiedschrijving.

Collectie van/voor

Zoals je misschien weet - en hier wordt het interessant voor jou – is de provincie door de huidige politieke veranderingen (centraliseren en lokaliseren) niet langer bevoegd om actief te verzamelen en dit heeft implicaties op het denken over de collectie – hiaten in de collectie kunnen niet langer worden ingepast, de identiteit van de provincie doorheen de collectie kent dus een stilstand.

Collectie van/voor

Het project dat hier op tafel ligt, neemt dus als vertrekpunt de 'publieke functie en verantwoordelijkheid van en voor deze collectie' vanuit deze particuliere positie. De vraag die namelijk vaak gesteld wordt aan een publieke collectie is die van openbaarheid: is de collectie toegankelijk, is ze zichtbaar, reist ze, zijn de individuele werken te bezichtigen, hoe zien we ze en waar?

Als openbaarheid te verstaan is in termen van toegankelijkheid dan is de vraag of de collectie wel toegankelijk wordt door ze openbaar te presenteren. Het voorstellen van de collectie als één enkel beeld, of als enkelvoudige identiteit, is het voorbijgaan aan het fysieke van de collectie. Dit element is terug te vinden in de keuze van het format van ons project: de posters, de display. De volledige collectie gaat dus undercover door ze hyperpubliek te representeren.

Het verspreiden van de collectie door ze publiek te distribueren garandeert natuurlijk niet dat ze toegankelijk is. Wat mij interesseert, is hoe we door mechanismes van kijken, van perceptie, de collectie kunnen activeren. Dus niet vanuit het openbare maar vanuit de private sfeer de rol van deze collectie te denken, of zelfs in te zetten om na te gaan hoe we 'een publieke vorm' kunnen denken doorheen de collectie. En net op die tweestrijd had ik graag samen met jou gewerkt. Jouw reflecties rond de representatieve kracht van beeldmateriaal, het inherente werken doorheen reproductie en de materialiteit van het beeld binnen je werk, maken me nieuwsgierig naar jouw kijk op het beeld van de collectie.

Collectie van/voor

Met vriendelijke groet
Pieternel

Kunst in een nieuw provinciehuis

Collectie van/voor

In het najaar van 2018 nemen de medewerkers van de provincie Antwerpen het nieuwe provinciehuis in gebruik. Het innovatieve gebouw is een ontwerp van Xaveer De Geyter (XDGA architecten). Onder meer dankzij de toepassing van duurzame verwarmings- en koeltechnieken is dit gebouw op het vlak van passiefbouw het neusje van de zalm. Bovendien komt het provinciehuis te midden van een splinternieuw aangelegd publiek park te liggen. De parkeergarage gaat volledig ondergronds, waardoor op het grondniveau plaats vrijkomt voor een publieke groene zone, die aansluit bij het Harmonie- en Albertpark.

Collectie van/voor

Zowel in het gebouw als in het omringende park zal ruim plaatsgemaakt worden voor beeldende kunst. Een eerste realisatie is de herintegratie van de gerestaureerde kinetische sculptuur van Pol Bury, die jarenlang het voormalige provinciehuis sierde én markeerde. Deze sculptuur maakt echter deel uit van een uitgebreide kunstcollectie die een kleine 2500 objecten omvat en die sinds het begin van de jaren 1970 werd uitgebouwd.

Collectie van/voor

De vraag of en hoe deze kunstwerken in het nieuwe provinciehuis dienen te worden geïntegreerd vormt het onderwerp van een pilootproject dat door de Vlaamse Gemeenschap werd uitgeschreven. Over een periode van drie jaar worden door de provincie Antwerpen verschillende artistieke projecten opgestart in de publieke ruimte. Het project wordt ondersteund door het Middelheimmuseum van de stad Antwerpen en wordt vormgegeven door curator Pieternel Vermoortel en kunstenaar Nico Dockx.

Over het kunstwerk

Collectie, van/voor, Willem Oorebeek, 2016

Collectie van/voor

Collectie van/voor is een werk van Willem Oorebeek in samenwerking met grafisch vormgever Amina Saâdi. Willem Oorebeek vertrekt van de reproductie van ‘Lucienne` door Pieter Rottie en bijhorende tekst uit de overzichtscatalogus van de provinciale kunstcollectie. Hij is niet zozeer geïnteresseerd in de particuliere schilderkunstige kwaliteiten van het schilderij, noch in de letterlijke inhoud van de tekst, maar wel in wat er gebeurt met de tonaliteit van beeld en tekst doorheen reproductie, distributie en mediatie. De keuze voor het portret van een jong blond meisje is een voorbode voor de verandering van betekenisreferenties – het meisje lijkt te staren en reflecteert zo de toeschouwer in haar blik. En net zo weerspiegelt de tonaliteit van de tekst het zelfbeeld van de provincie eerder dan de materialiteit van de collectie. *Collectie, van/voor* is door de schaalverandering en het opnemen van beeld en tekst in een spel van reproductie en drukprocedé te beschouwen als een palimpsest. Het is een nieuwe ruimte die niet langer in relatie staat tot het oorspronkelijke schilderij en zijn maker, maar tot het beeld van de collectie en zijn tijdelijke verspreiding in de provincie, tussen alle andere wervende beelden. Het werk kent dus twee werelden, een wereld van open analyse in de materialiteit van de reproductie en de impact hiervan op onze leefwereld en het beeld van de collectie. Maar ook een gesloten aspect waar het beeld terug in zichzelf sluit en een mysterieuze aantrekkingskracht uitoefent, maar zijn oorsprong niet langer vrijgeeft. Nu houden we echter terug een reproductie in onze handen. Het beeld is aangepast, de titel behouden en een tekst die het werk plaatst binnen de werking van de collectie geschreven, ...

Willem Oorebeek

Willem Oorebeek (Pernis, Nederland, 1951) woont en werkt in Brussel.

Hij studeerde aan de academie in Rotterdam. Hij is verantwoordelijk voor het residentieprogramma van het centrum voor hedendaagse kunst Wiels in Brussel. Oorebeek doceerde aan de Jan van Eyck Academie in Maastricht, De Ateliers in Amsterdam en de Hochschule für bildende Künste in Hamburg en was gastprofessor aan de **Universität für angewandte Kunst in Wenen**. Zijn werk werd getoond in talrijke solo- en groepstentoonstelling in onder meer Yale Union, Southeast Portland (2015), Marres, Maastricht (2013), Generali Foundation, Wenen (2011), Culturgest, Lissabon (2008), S.M.A.K., Gent (2006), Badischer Kunstverein, Karlsruhe (2004). Hij stelde tentoon in het Nederlands paviljoen voor de 47ste Biënnale van Venetië (1997).

Collectie van/voor

Amina Saâdi

Amina Saâdi (Brussel, 1991) woont en werkt in Brussel. Zij studeerde grafische vormgeving aan het KASK in Gent. Maatschappelijke vraagstukken en menselijke relaties staan centraal in haar praktijk. In haar meest recente project Versailles City, een tweejarig project in een sociaal woningbouwproject in Neder-Over-Heembeek, focust ze op de stad en haar inwoners. Het project bevraagt concepten als grondgebied, gemeenschap, persoonlijke en collectieve identiteit.

Collectie van/voor

Pieter Rottie

Pieter Rottie (Antwerpen 1895 – 1946) genoot zijn opleiding tot kunstschilder aan de Antwerpse academie. Eind jaren 1920 sluit hij zich aan bij de groep Moderne Kunst, waar onder meer ook Gerard Baksteen, Ernest Albert, Paul Joostens, Franck Mortelmans, Edmond Van Dooren en Albert Poels deel van uitmaken. Rottie evolueert echter vrij snel naar een heel eigen, eerder klassieke maar toch zeer herkenbare stijl, die vooral tot uiting komt in zijn portretten. Rotties beperkte oeuvre – uit onvrede over de kwaliteit van zijn werk vernielt hij veel van zijn eigen schilderijen en tekeningen – was ook tijdens zijn leven slechts bij weinigen bekend. Hij kiest bewust voor het isolement van de Kalmthoutse Heide, waar hij een kleine modernistische woning laat bouwen voor zijn gezin. Vijf jaar voor zijn dood wordt hij aangesteld aan de Antwerpse academie en keert hij terug naar zijn geboortestad. Hij overlijdt er op 51-jarige leeftijd. Zijn naam leeft vandaag nog voort in de Pieter Rottiestraat, een kort stukje asfaltbaan op het Kiel in Antwerpen dat de Emiel Vloorsstraat verbindt met de wijk achter de befaamde woonblokken van Renaat Braem.

Collectie van/voor

Colofon

Beeld: Willem Oorebeek, Amina Saâdi, Pieter Rottie
Teksten: Pieternel Vermoortel, Sara Weyns, Bob Daems, Marcel De Cock

Copyright bij de kunstenaars en de auteurs, december 2016.

Vormgeving: Beeldzorg

Verantwoordelijke uitgever: Walter Rycquart, provinciebestuur Antwerpen, Koningin Elisabethlei 22, 2018 Antwerpen.

Afbeelding van Logo’s

- Provincie Antwerpen

In samenwerking met:

- Middelheimmuseum
- Vlaamse Gemeenschap
- Vlaams Bouwmeester
- Kunstenpunt

Collectie van/voor

www.collectieprovincieantwerpen.be